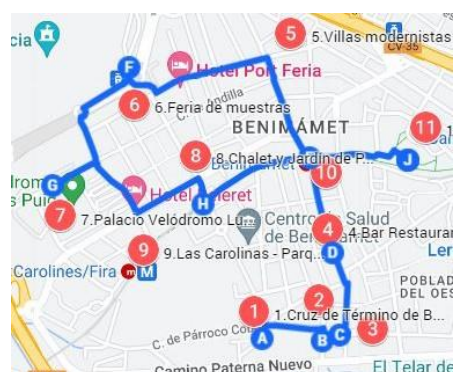
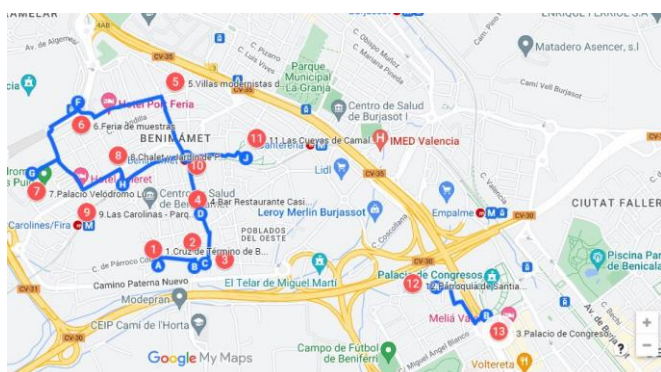

3. El Castell.

L'origen del **castell** va ser romà, i s'utilitzava com a vil·la de descans agrícola. Els pilars del castell romà es van utilitzar com a rulos per a trencar els terrenys en el camp.

Sobre el castell, es va construir una **alqueria àrab**, una casa senyorial amb maçoneria, i en l'edat mitjana, sobre l'alqueria àrab, el castell feudal de Benimàmet, que tenia un aspecte similar al d'Alaquàs.

Els senyors feudals del **Castell medieval** van ser: García Pardo (1273), Martínez de Entenza (1277), Codinats (1361), Cavallería (1462), Francisco de la Cavallería, qui s'encarrega de la construcció o ampliació cap a 1510, i Ince de San Juan (1555).

En 1588, els Monjos Jerònims de Sant Miquel dels Reis van fer l'última reforma. A més, van ampliar la Parròquia de Sant Vicent Màrtir, la Séquia ramal Real Séquia de Moncada, la Séquia Uncio o dels frares i la Partida del Secanet.

Després de perdre la seua categoria de casa senyorial, el castell va passar a ser **convent**, després **col·legi** i finalment **casa caserna** de la Guàrdia Civil.

El seu últim propietari va ser Enrique Blat Donderis, àlies "El Potrero".

Va ser derruït cap a 1945 en finalitzar la Guerra Civil espanyola.

"Construït a principis del segle XVI.

Portal d'arc redó, amb grans dovelles de pedra.

Traspassada la porta, claustre de dos pisos i fàbrica de rajola, posa cércol a empedrat pati, sota el qual hi ha un subterrani.

Escala de pedra amb suport per a descavalcar i forta barana, puja fins a la galeria, la qual desemboca en una porta florenzada també de pedra".

Descripció del Castell segons José Martínez Aloy en la seua Geografia General del Regne.